

Demà un més de la nostra separació, veneta meua.

(89) 68

Recorri a Mame i Constan. Carons als neuf.

St. Médard, diumenge 26-5-40.

Veneta meua sempre estimada:

Albans d'ahir n'estava quasi segur que no trovaria la teua carteta. No m'equi-ocava. Però ahir per compensació li trovaria la, dues teves segun que la del 22 i 23 malgrat que aquesta darrera venia en data del 24.. En la primera venia la carta de la tia. Pobra dona! Li ve una pesadilla. Hi ella ara ho és per a mi. Jo crec però que el teu estat de salut millorara aviat i de tot sortira. Vet-ací, veneta meua, que estavem seleccionats per a sortir en la expedició del 30. Han sorgit obstacles i n'estic segur que res li ha a fer desgracia cardament. El que interessa es que parin la invasio' dels barbars. Creu que ho desitjo tan vivament que me's una constant obsessio'. Jo tinc confiança que prompte veurem al exercit francès victorios, i la desfeta total del fascisme hitleria.

La carta de la tia es ben interessant. El que me's m'afecta es el final quan diu que en Fabreja i Farnis no saberen improvisar unes dades i que si no haguis estat aquesta torpeza, segur que hauries conseguit el visa. Sembla mentida que li hagi tan poc caletre. Tot so's desengany i creu que sento per part de qui es tracta aquesta incapacitat. En fi de tot parlarem com diu ella i creu que això es ben imperdonable. Tu no crec que sigui precís contestar la seva carta.. Ignora ella on fara cap perquè amb plena seguretat que seguirà al SERE al lloc on l'hi designin. Jo crec que tan prompte estigui a la nova residencia sus escriura..

Avui diumenge. Treballem i jo n'estic ben content. M'avoreix més la vida del restar al camp i me's ara que no tenim gota de llibertat. Qui al treball com que no mata, el temps passa me's dretet, veus el moviment i perds de vista les alambres. Segur que aquesta mesura durara mentre

no s'aclareixi la cosa del front. Jo ho trovo just car avui el poble francès passa per una situació seriosa i els seus millors fills cauen en la defensa de la independència del món.

I ara vull allegrir la teua carta, per si hi ha qualcun que pugui comentar.

Primer que tot et vull dir, Maria meua, que jo t'heu rau quan dius que no et talle, el cabell pels diners que pugui costar. No t'ho pudento pas. Fer-me el favor de creure al teu Pepe. Si som riquets, mocosa meua!! A més ja no ens cal pensar si jo et tindre necessitat, carestic ben lligadet i tinc feina per temps. Fer-ho, vents?

En quan a la cosa que et cerqui qualcun per vindre ací mitatem ja en el que et deis en les meves ultimes. Cal veure com para això. Segueixen per ací corrent els bulos o veritats dient que sortiran quasi tots i resten ací molt poquets. Ja t'ho deia jo mirant de ésser d'aquest ultims però cal parlar i veure alguna cosa. Ara, com que oficialment no hi ha res, és prematur gestionar. Després podria molt ben ésser que la cosa es presenti d'una forma o si no t'ingui més remei que sortir, i allavors que guanyariem? Fiqui confiança i estigui segura que tan prompte precisi que jo restaré en bellugaré en el sentit que vols tu també. Tu creus, qui una fora la meua tranquililitat tindre't voreta meua? Fotes les penes que passo, i les que puguis vindre en serien molt més passatges ros si sabis que ben seguit arriba l'hora d'abraçar-te. Confiança, neneta meua, i en quan a mamé dis-li si et sembla.

que ja li comensat a cercar quelcom, o si tu vols no parlis de res.

No has comprés bé el sentit de tot el que deia la Pe-
pa. Segueix bé de -alut crec jo. La dona estarà en condicions
difícils de vida semblants a la de Ricard, però res més. Si
nosaltres poguessim fer quelcom de bona gana ho faríem
just com nosaltres ja mirara d'esparilar-se i si cau ja velle-
rà d'aixecar-se. Y'has quedat nota de l'adreça de la
cosina? Si cas no, te l'enviarà i més tard ja podràs escriure-
li... Per això mira no en parlem més i si li fa mal alguna cosa
ja escriurà

Segons veig encara li ha una possibilitat de partir.
No li crec massa i ja em faig a la vida que cal resistir
ací mentre i tant no s'obrin les portes de Catalunya. Si viu
quatre, vint, malgrat que segur perdrem el vaixell, però
si s'obren les portes del Camp ja ens esparilaríem, no et sem-
bla? Fes-te el cor fort com jo, que cal resistir ací que a ultra-
mar res se'ns hi ha perdut i si fóssim cridats seria una
propieta i sorpresa.

Una cosa. La Canals pensa seguir com fins ara?
O per contra cercara quelcom de treball que li dongui possibili-
tats de vida millors?

No crec que la germana de l'Elisa estigui mala-
ment econòmicament. Segur diria jo que a guanya la vida
i en aquest sentit no li haurà problema.

I voldria i desitjo rebre notícies bones del pare del Marcel.
Estaran, jo me'n faig càrrec preocupats ja ell. Fint-me al
corrent i dis-li que esperem les bones noves.

Neneta meva, comença a apretar el calor ací. I tinc
un problema que és que no tinc pantalons d'estiu. Ja t'hi deia
que amb uns pantalons dobles havia fet canvis amb una
casadora d'estiu, però ara resulta que no tinc pantalons. He pen-
sat dues coses. O bé els compres tu ací i els arregles i m'envies, o si
et sembla els compro jo ací si en trovo entre el refugiats que
vulgui vendre'ls. En aquest cas, si no em venen bé te'ls envio
després d'arreglar-los me'ls retornes. Jo voldria una cosa de bata-
lla, un pantaló de fil que es pugui rentar i de color com un
~~serpi més aviat fosquet que clar així no es venen tan quan són~~
brutets. Jo soc riquet. Fine més de 175 francs. Alim vaig cobrar
i malgrat no en tocava com els altres pels dies de festa que vaig
fer, amb la injecció del teu gir soc del més rics. Ja em diàs
que et sembla i si ho troves tu ho fas tot seguit. D'acord, neneta
meva?

I s'acaba el paper. Demà compraré un bloc perquè estic en
misèria i avui he escrit en dos trossos. Sàpiguis però que el teu
record em dona coratge i valentia en aquesta vida. Que visca
esperant l'hora feliç de retrobar-te. Que tots els sacrificis són
petits quan penso que hi ha una doneta moreneta que m'espera
i m'estima. Que tot vindrà i la nostra felicitat també, no vull
que en dubtis. Que t'estimo molt, molt més del que puguis ima-
ginar-te.. Sempre, sempre teu uns jatonets Pepe